

आर्य समाज
1598
ARCHIVES

वा०के०मा०

॥१॥

श्रीगणेशायनमः॥ यत्रीर्थीदकपानमात्रजनितं स्वत्वं चलीलायुषं क्लेशं नैव पुनर्नवात्मकमितीति चित्रमखं॥ चित्रं तन्मृतदाहनादपि ससुद्धे
तेन धूमेन येन कृता भूतशतानि योति सहजं केदारदेवं सदा॥ १॥ क्षेत्राणां परमं क्षेत्रं कुरु क्षेत्रमिति श्रुतं॥ सर्वपापप्रशमनं नृषि सर्वैर्निवेदितम्॥ २॥ ना
नादुर्मफलोपेतं नानाख्यातैर्विभूषितम्॥ नानाद्रुसमोपेतमापगाभिरलंकृतं॥ ३॥ सरःशतेन संजुष्टं पद्मिनीखंडमंडितं॥ वने शोपवने पुष्पैर्न
नावृक्षसमाकुलं॥ ४॥ नानापक्षिसमाकुलं कोकिलारवसंकुलं॥ रमणीयं मनोरमं यज्ञपुष्पैः सुशोभितं॥ ५॥ तस्मिन्वायुरमेधात्मा सत्रमारुचवा
न्विभुः॥ वर्तमाने तथा यज्ञे वायोर्हि जगदायुषः॥ ६॥ समायाताः समाद्रुष्टं तं यज्ञं विश्वजीविनः॥ सुनयो योगिनश्चान्ये तथा देवर्षयोपि न॥ ७॥ वारा
णस्यास्तथा केचिन्नेचिन्नामरकंटाकात्॥ पितृतीर्थान् तथा केचिदङ्गासागरसंगमात्॥ ८॥ प्रयागातीर्थं राजा च प्रभासा च तथा परे॥ नैमिषे यात्रया वा
न्ये सर्वे च गतमत्सराः॥ ९॥ केचिद्वायुफलाहाराः केचिदंबुकाशनाः॥ जीर्णपक्षाशनाः केचिन्नेचिन्नेडिलशायिनः॥ मध्ये तेष्वां समस्तानां नैमि
षे याज्ञपस्विनः॥ उपगम्य ततो वायुपञ्चजुगदायुषः॥ १०॥ नैमिषे याज्ञपुः॥ त्वं देवः सर्वदेवानां मनुष्याणां च जीवनं॥ अंतरात्मापि सर्वेषां प्राणिनां त्वं
समीरणः॥ ११॥ सर्वे जानासि तत्त्वं जगत्स्थावरजंगमं॥ अतस्त्वं संज्ञया विष्टः पृथ्वा मोक्षय मागताः॥ १२॥ पृथिव्यां संति तीर्थानि प्रयागादीनि सङ्गतेः॥
प्रयागं तीर्थं राजं च प्रशंसन्ति तपोधनाः॥ १३॥ केचिद्रथो महाकालमुज्जयिन्यां शंसिरे॥ वाराणसीं तथा केचिन्नेचिन्नामरकंटाकं॥ १४॥ नर्मदं च तथा

॥रामः॥

॥१॥

केचिद्यमुनां च तथा परे सरस्वत्यादयः केचिन्नद्यः पुण्यजलाः शुभाः १६ केदारं चैव तु गेहं तथा वदरिकाग्रं मध्यमे भैरवं दंडं स्थापयु इहिमा
लयं इत्येवमादतीर्थानि प्रशंसन्ति मुनीश्वराः तेषां तीर्थविशेषाणां विशिष्टं कृतमंडव १७ एतन्मः पृच्छतां सर्वं कथय त्वं सदा गते वायुरुवाच ए
तदेव पुरा देव्या पृष्टा देवो यराहतां तद्वाहं कथयिष्यामि शृणु ध्वं सुनि सत्तमाः २० देव्युवाच यानि स्थानानि देवेश पृथिव्यां विकृतानि वै तेषां श्रेष्ठं
मं पुण्यं कथय त्वं प्रसादतः २१ श्रीमहादेव उवाच साधुसाधु महाभागे यत्पृष्टो हं त्वया प्रिये मनुष्याणां हि तार्थाय तत्सर्वं कथयामि ते २२ हिम
च्छिरवरे पुण्ये त्रीणि स्थानानि सुब्रते पुण्यानि च पवित्राणि स्वर्गमोक्षप्रदानि च २३ केदारं च महापुण्यं दुर्लभं सर्वजंतुषु मध्यमे च द्वितीये तु तृती
ये च महालयं २४ श्रीदेव्युवाच एकेकस्थ तु तीर्थं स्य माहात्म्यं वद मे प्रभो श्रीमहादेव उवाच त्रैलोक्यस्य पृथे तु पितृस्तव वरनेन यानि स्थानानि
पुराणानि शृणु पापापनुत्तये २५ महालयं तु तत्प्रोक्तं प्रियं मे तु महाप्रिये यस्य संदर्शनाद्देहभंडैः संप्रयते नरः २६ तत्र स्थाने महादेवि न
दीवैतरणी शुभा स्नानावगाहनाद्यस्याः स्मरणादपि मानवाः २७ मुच्यन्ते किल्बिषैर्धरैः सप्तजन्मकृतैरपि तस्यां स्नात्वा तु यो मर्त्यः पितृणां मुदके
क्षिपेत् २८ तैरेव जायते तृप्तिः पितृणां सर्वकामकैः यः पुनस्तत्र वै श्राद्धं पितृनुद्दिश्य दापयेत् २९ पितरस्तस्य तृप्यन्ति यावदाहृतसंज्ञ
वं अतिभोजनं तत्र नारी वायदिवानरः ३० तेनार्चितं भवेत्सर्वत्रैलोक्यं सचराचरं तत्र स्थाने महादेवि पदेन्यस्तं महालयं ३१ मयारुदे गते

नेदं स्थानं रुद्रमहालयं पुराय कर्मनो गत्वा पदेन मसुशोभने ३२ पिंडं दत्त्वा प्रयत्नेन शकैरपि फलैरपि तेन नृप्राभवंत्यस्य पितरो यपिता महाः
 ३३ मोदते ह्यक्षयं स्थविरे कालं मुनिभिश्चाप्यलक्षितं दृष्ट्वा चैतत्पदं भंडेरुद्रं रुद्रमहालये ३४ एकविंशकुलोपेतो रुद्रलोके महीयते एकाधे तु
 चयस्तत्र दद्याद्देवद्वारगे ३५ लक्ष्मणेनैकेन दत्तेन फलं प्राप्नोति मानवः महालये महापुरे यद्विमात्रं च काचने ३६ यो ददाति नरो भक्त्या कोटिदत्त
 फलं लभेत् दंडमात्रो नृपः पृथ्वीतत्र दद्याद्द्वारगे ३७ तेन दत्ता भवेत्सर्वसमृद्धी पावसे धरा भृगुतुंगे पतेयस्तु कामतो कामतोपि वा ३८ इंद्रोऽस्य
 धारयेच्छत्रं रुद्रलोकं स गच्छति गत्वा महालयं पुरं यं पदं दृष्ट्वा महेश्वरं ३९ पितृत्वे तारयेज्जंतुर्दशपूर्वा वदशा पराच द्वितीयं कथयिष्यामि मध्यमं
 स्थानमुत्तमं ४० तेन मध्यमनाम्ना तु तृतीयं कथ्यते बुधैः तत्र न्यस्तं मया भंडे मध्यमे पदमुत्तमं ४१ तत्र गत्वा नरो भक्त्या मुच्यते सर्वकिल्बिषैः त
 स्मिन्पदे तु यो देवि नरो भक्तिपरायणः ४२ पिंडं दद्यात्पितृणां यः सोऽक्षयं लोकमाप्नुयात् तत्र सा सरितां श्रेष्ठा वहेते मध्यमेश्वरे ४३ सरस्वती
 ति विख्याता सर्वपापप्रणाशिनी प्रापयद्यावरा और्वपश्चिमं लवणोदधिं ४४ श्रीदेव्युवाच और्वः कोऽसौ महादेव कस्य पुत्रो महासुनिः कासे
 सरस्वती धन्या ययानीतो महोदधिं ४५ और्वः परमधर्मज्ञः सूर्यकोटि समप्रभः एतत्सर्वं सुरेशानकथयत्वं ४६ श्रीमहादेव उवाच कथयामि व
 रारो हे यत्पृष्टा हत्वानघे ब्रह्मणो मानसः पुत्रो भृगुरासीन्महातपाः ४७ तस्य पुत्रो भवद्द्वारं जज्ञात्तपसापि वा और्व इति समारब्ध्या तत्तपो निश्चयि

समासतः २

तं द्विधः ४८ वाल एवाभवद्दानीवागीशो वाग्मिनां वरः ज्ञात्वा ज्ञानेन सत्वस्य सयं हि क्षत्रियैः कृतैः ४९ तथा पिष्टं ज्ञानं नीमातस्त्वे कथयायमे पितामेकगतो
 बंधो बंधवाः स्वजनास्तथा ५० माता तद्वचनं श्रुत्वा सा भूता आकलोचना उवाच गङ्गादां वाणी पुत्रं परमधार्मिकं ५१ पुत्रं त्वज्जोत्रं संभूतो रामः प्रहरतो वरः क्षत्रियां तकरः
 श्रीमान् स्वयं नारायणः प्रभुः ५२ वैरिनीयत नार्थयक्षत्रियां तकरः प्रभुः एणो सयं करः त्रिः सप्तकुलो भगवान् रैरुकेयो महासुनिः ५३ पृथिवी भृगु वेदस्वासाहा दिवनपर्वतां
 स्वयं जगाम तपसे समुद्रतटमुत्तमं ५४ गते तस्मिन् जगन्नाथे क्षत्रियाश्च महोत्कटाः समुत्तस्थस्ततश्चान्यथापद्यंतश्चेदिनी ५५ यया चिरं धनं ते वैभार्गवान् धनलिप्तवः न
 ददुर्भागी वा नृद्वयं कुद्रा हि क्षत्रियास्तदा ५६ हंतुमारु बवं तो वैभार्गवान् भार्गवीषु च गर्भं स्तुपातयामासुर्भ्रममाण इतस्ततः ५७ कदाचिज्जानुनोर्मध्ये निधाय स्वयमात्मज
 म् रक्षितं यस्तथाभीत्या तेनोर्व इति संस्मृतः ५८ इत्येवमौर्वः संजातो येनानीता सरस्वती ब्रह्मपुत्रा महाभागा सर्वकल्मषनाशिनी ५९ लक्षावत्सराणां तुरया सर्व
 कामफलप्रदा एतद्वृक्षं मया रव्यातं यत्पृष्टं च त्वयानघे ६० तस्यां स्नात्वा नरो भक्त्या मुच्यते सर्वकिल्बिषैः सरस्वत्यां नरः स्नात्वा यः पश्येन्मध्यमेश्वरं ६१ पंचामृतेन गव्ये
 नाऽमृतं त्वं सोऽश्नते चिरं ततो दकं च यो देविकं चित्वा शयेन्नरः ६२ स गणो भवतो भंडे मध्यमेश्वरमात्मतः इत्येतत्कथितं स्तुभु द्वितीयं स्थानमुत्तमं अन्यत्पृष्टं महाभा
 गे कथयामि न संशयः ६३ देव्युवाच तृतीयं परमं स्थानं केदारं नाम विष्णुं महापापहरं देवत्वयोक्तं च मम प्रभो ६४ मानुषाणां हितार्थं यत्कथामर्थ्यं प्रकाशितं तस्य पु
 रय फलं चैव सर्वमेव कुर्महसि ६५ महादेव उवाच कथयामि वरारोहे भक्तानां भक्तवत्सले यन्न कस्य विदारयात्तरहस्यं मुक्तिदायकं ६६ वात्सल्यात्तव भक्त्या यत्र
 कथं नास्ति पावति शृणु धावहिता भूत्वानिर्विकारेण चेतसा ६७ केदारस्य च माहात्म्यं मुक्तिमुक्तिप्रदायकं तीर्थानां परमं तीर्थं केदारं तीर्थमुत्तमं ७० निर्मितं मम

वीर्येणामोक्षद्वारमनुत्रमं तत्रयेमनुजागृत्वापिवेद्युर्भक्तिरूपराः ७१ ममेरेतोदकंभेदेनिरीहामोक्षभाजनः भवन्तिनात्रसंदेहःसत्यंतेकथितंमया ७२
काक्षमाणस्तुयेदेविममवीर्यपिवन्तिहि तेभवन्तिगणाःसर्वममनुल्यावरानने ७३ भोगेनानाविधैर्द्युक्ताममलोकेवसन्ति ते सर्वत्रिशूलहस्तास्तेचंद्रा
ईदृषमधजाः ७४ तत्रस्थानेमहादेविनदीमंदाकिनीशुभा तस्यास्तातोमहादेविनरोवैभक्तिरूपराः ७५ ज्ञातजन्मार्जितायापान्मुच्येतेनात्रसंशयः मं
दाकिन्यावरःस्नात्वापिंडं दद्याद्विचक्षणः पितरस्तस्यतृप्यन्तिद्युगानामेकसप्ततिं तस्यास्त्रीरेचयेभक्त्याकपिलंगोप्रयच्छति ७६ एकोत्तरंकुलंतेनतारितं
नात्रसंशयः तत्रस्थानेनरोभक्त्यात्रुटिमात्रंतुकांचनं ७७ ददातिद्विजसुरव्यायसब्राह्मणलोकमाक्रयात् तत्रस्थानेयराजातानदीनामुत्र
मानदी ७८ तांसमाइष्टुमायाताःस्वर्गलोकादिबोकसः स्वर्गद्वारेतिनामास्यास्तदाचक्रुर्दिवोकसः ७९ स्वर्गद्वारेतरःस्नात्वासमभ्यर्च्यमेहश्चरम्
देवमीशाननामानमैशानलोकमाप्नुयात् ८० हंसतीर्थमहापुराणेकेदारतटस्थिते तत्रस्नात्वानरोभक्त्यापिंडं दद्याद्विधानतः ८१ पितृभ्या
श्चमहाभागेतस्यपुराफलंशृणु यावत्केदारतीर्थंतुमेदाकिन्यासमन्वितं ८२ तावत्पितरस्तृप्ताःपिंडदानान्नसंशयः देवुवाच हंसतीर्थकथंदेवतत्रो
त्पन्नेमहाफलं एतदारव्याहिमेदेवभक्तोमांयादिमन्यसे ८३ महादेवउवाच यदास्पृष्टंत्वयाभेदेतीर्थंतीर्थोत्तमंप्रिये मयाज्ञात्वास्तदासर्वसदेवाः
सुरकिन्नराः ८४ मदेतःपीतमात्रेणसंजातावृषभधजाः त्रिनेत्राःशूलहस्ताश्चचंद्राईमुकुलकिताः ८५ ब्रह्मातांसादृशानृदृष्टानस्येष्टायाभवेत्
दा योतुंतेइतसोभेदेकथंयास्यहमद्यवै ८६ मत्वापेतामहंसोद्य ब्राह्मणमनास्तिशोभनम् नान्येनचेहशीधन्यादृष्टिर्भवतिकर्हिचित् ८७ इतिचिं

रामः

३

तयतस्तस्यमतिज्ञातामहात्मनः चोर्ध्वेणाहमिदंपास्येततोमेनिर्दृतिरूपरा ८८ भविष्यतिनसंदेहो नान्यथावैकथंचन ततोसमयतां कृत्वा तनुं
ब्रह्मावरानने ८९ पातुमारुखवाक्मोक्षततोज्ञातोहिनेदिना कंदेनाक्रयपादेनगृहीतोसावधोमुखः ९० क्षिप्रश्चतेजतस्थानात्यतितोहंसतृप
वान् तेनेदेहंसतीर्थंहिविरव्यातेतत्रपार्वति ९१ तस्मिंस्तीर्थेनरोयस्तु कुरुतेस्नानमुत्रमं रुद्रलोकेवसेतत्रयावत्तीर्थमुत्रमं ९२ केदारमा
नसेकृत्वागृहद्वाराद्विनिःसृताः मृद्येतेयेनरानार्यःशूद्रास्त्रेष्ठादयःप्रिये ९३ अर्द्धमार्गस्थितायेवाममभक्त्याममाश्रिताः तेभवन्तिगणाःसर्वकीर्तिते
ममेतेजसा ९४ भस्मादिग्धशरीरस्यमदीक्षादीक्षितस्यच केदारोदकपीतस्यनभयंविद्यतेकचित् ९५ अश्वमेधशतेकृत्वायांगतिंलभेतेन
रः तांगतिंलभेतेमर्त्यःकेदारस्यचदर्शनात् ९६ राजसूयसहस्रस्यसौत्रामणिशतस्यवा तस्मात्कोटिगुणंपुराणंकेदारंस्पर्शयेद्यदि ९७ दि
व्येवर्षसहस्रंतुतपस्तस्मात्तुप्रकरे नतांगतिमवाप्नोतिकेदारस्यतुयागतिः ९८ भूतेभ्यंभविष्यंचसर्वलोकेषुयद्वेत् सर्वजानातितत्वेननिबि
कोरेणसुंदरि ९९ केदारसदृशंतीर्थंनचान्यद्विद्यतेकचित् केदारमुदकंपीत्वानरनारीनपुंसकाः १ सर्वमनुल्यादेहास्तेममपुत्रानसं
शयः केदारस्योदकंपीत्वायस्मिन्देवप्रपद्यते सोपिदेशोभवेत्पुनःकिंपुनस्तस्यबंधवाः यथापुत्रस्यमेनंदीगणपःपरमुखोयथा तथातेपिहि
तेपुत्राःयेःपीतंउदकंप्रिये अकितास्तुत्रिशूलेननवध्याःसर्वदेवतैः ४ पृथिव्यांयानितीर्थानिपुराणान्यायतनानिच केदारस्योदकेनापिकलो

नाहंतिषोडशी ५ येस्मरंति सदा भक्त्या केदारं मे प्रियं प्रिये ते पियात्रा फलं प्राप्य मोदते दिविरुद्वत ६ रात्रौ गायन काले तु ये स्मरंति हिमानवाः
 सकृद्विपरया भक्त्या ते यात्रा फलभाणिनः ७ भवंति नात्र संदेहः सत्यं वे कथितं मया ये गत्वा तत्र देवेश मां दक्ष्यंति हिमानवाः ८ नष्टविद्यां प्रजा
 यंते प्रधानास्ते महेश्वराः त्यक्ते देहास्तु ये क्षेत्रे केदारं मम वल्लभे ९ तेपि मत्सदृशा भवेयथा हंत तत्र मे गणाः इत्येतत्परमं मुह्यंत वस्ते हात्प्रकाशि
 तं न देयं यस्य कस्यैव मोक्षद्वारमनुत्तमं १० यश्चेदं श्रावयेद्भक्त्या यश्चेदं शृणुयान्नरः सुच्यते पातकैर्घोरैः शतजन्मार्जितैरपि ११ ७ इ
 ति श्रीवायुपुराणे केदारमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः १० श्रीदेव्युवाच क्षेत्रस्यैव परं मानं तीर्थानां च विधितथा गतिं च देवदेवेश कथयस्व प्रसादतः
 १ श्रीमहादेव उवाच शृणु देवि यथा तथ्य क्षेत्रस्यैवोत्तमस्य च प्रमाणं हि मयाख्यातं तीर्थानि निरिवलानि च २ दक्षिणोत्तरगश्चैव पंच
 योजनविस्तृतं पूर्वपश्चिमतश्चैव योजनत्रयमायतं ३ दक्षिणोत्तरयोश्चैव पूर्वपश्चिमयोस्तथा दिशास्तु विदिशाश्चैव योजनमित्यं मतं ४
 क्षेत्रस्य वाह्यतां भेदतप्यंते तप उत्तमं सिद्धगंधर्वयक्षाश्च किन्नरास्मरसांगणाः ५ केदारकाक्षिणः सर्वे भक्तिनद्यात्मभूतयः प्रवेशं न लभंते ते
 निषिद्धा गणतायकैः ६ श्रीदेव्युवाच ये वै गणमहादेव क्षेत्रं रक्षंति नित्यशः तान्मे कथय देवेश यदि मां मन्यसे प्रियां ७ श्रीमहादेव
 उवाच कथयामि न संदेहो यत्पृष्टुं हं त्वयानघे सदा प्रियस्य भक्तस्य नास्त्यकथ्यं वरानने ८ क्षेत्रपालास्त्रवक्ष्यामि तान्मे निगदतः शृणु

स्थानं ददाति मे नित्यं संवत्सराप्यसंस्थिताः ९ नदीचैव महानीलो निर्मासश्च गणाधिपः जया च विजया चैव नाहनी स्कंदनी तथा १० घटोदरी घटीजं
 घासिंहवक्रोऽरिमर्दकः विडालवक्रो दुर्द्धर्षो दुःसहश्च महाबलः ११ एकैकस्य तु दुर्द्धर्षादशकोटिपदा तयः मम तुल्यबलाः सर्वे क्षेत्रपालेति
 नित्यशः १२ नदीचैव महाकालः सततं कुंडरक्षकौ अहं कुंडे स्थितः साक्षात् नित्यं मे वरानने १३ देवैरपि सुदुःप्राप्यमतः केदारमुत्तमं क्षेत्रे
 त्राणां परमं क्षेत्रं तीर्थानां तीर्थमुत्तमं १४ गतीनां परमं भेदं स्थानं तदपि दुर्लभं संसारछेदनाया लं तीर्थं केदारविश्रुतं १५ उदकं ये स्तु
 तन्तीति न तेशो च्या हिमानवाः संसारसागरे घोरैः दुःपारैः क्षेत्रं संकुले १६ त्रिनेत्राः शूलहस्ताश्च बाणांका कितशोरवराः व्याघ्रचर्मधरा ज्ञाता
 मम पुत्रा महाबलाः १७ केदारस्योदकं पीतं ये नरैः पुण्यकर्मभिः पुण्यपापविनिर्मुक्तो मोक्षं गच्छंति ते नराः १८ गर्भवासो न तेन क्षतिमुक्ता
 स्ते पुरुषोत्तमाः बहुनात्र किमुक्तेन सत्यं सत्यं वरानने १९ केदारसदृशं तीर्थं न भूतं न भविष्यति तत्र क्षेत्रं मम वीर्यं च तन्तीर्थं तत्र पोषणं २०
 अन्येषां च कथाः कास्तु देवानां मपि दुर्लभं तत्र ये शुभकर्माणां कुर्वन्ति हि प्रदक्षिणां २१ प्रदक्षिणीकृता ते न सप्तदीपा वसुंधरा यत्फलं सर्वय
 जेषु सर्वदानेषु यत्फलं २२ तत्फलं कोटियुगं कृत्वा प्रदक्षिणां मम इमे यः शृणुयान्ति त्वं द्वितीयं तीर्थमुत्तमं २३ समुक्तः सर्वपापेभ्यो रु
 डलो के महीयते २४ पृष्ठं च हित्व या भेदतन्मया कथितं पुनः अन्यच्च पृष्ठ्यद्भेदं कथयामि तव प्रिये २५ ७ इति श्रीवायुपुराणे केदारमाहात्म्ये

के०मा०

५

हितीयोऽध्यायः २० श्रीदेवुवाच भूयःकेदारमाहात्म्यं श्रोतुमिच्छामि तत्ततः यदुक्तं देवदेवेश कृत्वा तद्विद्यते १ स्नानेषु किं फलं त
स्य तत्र तीर्थेषु विद्यते पीनेन तज्जलेनैव स्थानदर्शनतः शुभं २ एतत्कथय विश्वेश तीर्थस्य बुद्धिमुत्तमं ३ श्रीमहादेव उवाच कथयामि न सं
देहो यत्पृष्टोऽहं त्वयानघे लोकानां हितकारुण्यं सर्वपापक्षयंकरं ४ केदारदर्शनो देविलभ्यते वै बुधं परं स्मरणाद्यमेधस्य फलं हि विद्यते परं ५
स्पर्शनाद्ब्रह्मलोकं दितो कान्धुं कथं दृष्ट्या अर्चना इति भावेन लभ्यते मोक्षमुत्तमं ६ मम देहात्समुद्भूतं केदारं तीर्थमुत्तमं तस्य संस्मरणाद्ब्रह्म
उरेव प्रपूज्यते ७ पातकैश्च प्रमुच्यते आ जन्मोपाजितैरपि येर्जलं पीयते शुभं कुंडस्थं ममेतज्जलं ८ न शोचास्ते हि संसारे जन्ममृत्युशताश्र
ले इदं तीर्थमिदं तीर्थं भ्रमते तमसा हताः ९ येन श्रुतं हि केदारं तीर्थं नाना तीर्थमुत्तमं जलेन पीतमात्रेण मम तुल्यगणो भवेत् १० ब्रह्मविष्वा
दिलोकेषु पूज्यते नात्र संशयः आश्रितं संलवेयावत्सर्वभोगैः समन्वितः ११ कीडते मत्पुरे दिव्ये मम तुल्यगणैः सह आदित्यादियहायावद्यावद्
म्यादिपंचकं १२ समुद्राः पर्वतायावद्यावत्तीर्थमुत्तमं यावच्चामकी कीर्तिर्विद्यते सार्वलौकिकी १३ तावत्तत्र भोगसंपन्नावसंते मे पुरे चिरं पि
नाकनामगणपाद्मादशादित्यवर्चसः १४ तत्र काचन वर्णाभादिव्याभरणभूषिताः विचरन्ति सुखाविष्टाः मम लोकेषु सर्वदा १५ यक्षैर्विधाध
रैर्भूतैः पिशाचा रगराक्षसैः गंधर्वैः किं नरेभूतैर्देवैश्च दानवपुंथपैः १६ इडाद्यैर्देवैः सर्वैर्ब्रह्मविष्णुशिवैः अवधानात्र संदेहः सत्यं ते क

रामः

५

विजंमया ७ येन राममभक्ताश्च सदा केदारकांसिणः न ते पापैः प्रलिप्यंते पद्मपत्रमिवाम्भसा १७ ये पुनस्तज्जले पीतं नरैः पुण्यार्थं शालिभिः न
तेषां जायते भद्रं भावान्तामका इयं १८ यथा हं प्रजितो लोके पूज्यमानैः सुरासुरैः तथा संपूज्य एवं को लोके च मत्पुरासुरैः २० स चंडादित्यलो
केषु पूज्यते स्वर्गवासिभिः न तस्य जन्ममरणं जायते च कदाचन २१ न भयं दुर्मतिकृतं नाधयो व्याधयस्तथा यथानंदी महाकायः स्कंदो भृंगरि
टिगणः २२ तथा ते मम पुत्राश्च विचरन्ति महीतले दृष्टं हि तज्जले भद्रं नरनारी न पुंसकैः २३ ज्ञातुं शक्यं पितृवास्ते ह्येः सर्वे मम गणाः प्रिये
कामरूपामहात्मानः कीडते ममेतज्जला २४ क्षेत्राणां परमं क्षेत्रं तीर्थानां परमं वहि ज्ञानानां परमं ज्ञानं गतीनां परमा गतिः २५ एकं हि जन
येत्पुत्रं केदारं योऽभिगच्छति स्वमात्मानं समुद्रतुल्यं कुलानां तत्र ये च्युतं २६ अन्यतीर्थपरो यस्तु प्राणां स्य जतिमानवः न तां गतिमवाप्नोति
केदारं चैव यां गतिं २७ पंचाग्निं तपेत यस्तु ग्रीष्मकाले निरुदके न तां गतिमवाप्नोति केदारं चैव यां गतिं २८ वाराणस्यां वसेन्नि त्यं जितक्रोधो जि
तिंद्रियः न तां गतिमवाप्नोति केदारं चैव यां गतिं २९ ज्ञानाभ्यासरतो नित्यं योगी ज्ञातमानसः ३० न तां गतिमवाप्नोति केदारं चैव यां गतिं
॥ ३० ॥ एतत्सर्वं माख्यातं विप्रो वा त्वं सुंदरि ॥ पृष्टो हिय त्वया भद्रं किमन्यच्छेत्तुमर्हसि ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीकेदारमाहात्म्यं तृतीयोऽध्यायः ॥
३॥ श्रीदेवुवाच ॥ नदी जं कथमुत्पद्यं केन कार्यं शंकर कथं पवित्रं तां यातुं न दिश्यामि वादितुं १ केन केन च तत्पीतं तत्पाने कीदृशी

गतिः ॥ येभ्यो येभ्यश्च तन्नीधे श्रेष्ठमस्ति जगत्पते ॥ २ ॥ पाधिदानं च दिव्यानां पातालानां च यत्नतः ॥ एतत्सर्वसमाचक्ष्विस्तरेशामहेधरा ॥ श्री
महादेव उवाच ॥ त्वत्पुत्रः शिखरे रम्ये यदा साहसं त्वया प्रिये कीदृशं स्वेच्छया भवेद्वर्षाणामयुतं शतं ४ तदा देवा भयो दिग्भाः किमेतदित्यचिंत
यच्च लोकः सर्वा हि विकलो मेधुना योपचक्रमे ५ कस्य प्रभावो देवेश भूषेर्वाधमहात्मनः स्वविचिंत्य देवास्तलोके जग्मुर्भयात्तराः ६
पद्मयोनेर्महादेवि सर्वदुःखक्षयंकरः गत्वा प्रणम्य देवेशं पितामहमनामयं ७ निवेदयंतौ वै कल्पं कामदेवा पराधजं तस्युः प्राजल
यः सर्वशक्राद्याः सुरसत्तमाः ८ तेषां च कथितं ज्ञात्वा प्रोवाचे दंप्रजापतिः भो देवता भवो देवो युष्माकंहितकाम्यया ९ पार्वत्या मेधुनं च
जगदानंदकारकं इत्यपेतामहं वाक्यं श्रुत्वा देवाः सवासवाः अग्निं संजेष्यामस्वर्गत्वा शीघ्रं प्रदीप्यतां इत्युक्तौ देवैर्वाक्किः सगतश्च श्वरा
लयं १० गत्वा प्रदीप्यते यावत्तावत्तावत्कृतौ क्रिया तदा कोपेन देवैर्ज्ञातं देतो बुद्धुदायितं ११ क्षिप्रं मुखेन यथा तस्य शेषं च विनिपातितं
तस्मिन् स्थाने महापुण्ये केदारो तीर्थसत्तमे १२ कुंडं कृत्वा मया देवित देतो गोपितं पुरा तत्पीयतां मुक्तिहेतोर्दुर्लभा मुक्तिरन्यथा १३ पुराणं
पवित्रममृतं पीत्वा पूता भविष्यत वाक्यं ममतथाक्त्वा सर्वे ते गतमत्सराः १४ पीतवंतो जलं देवियथोक्तविधिना तथा सर्वत्रिभूलहस्ताश्च
त्रिनेत्रं वृषवाहनाः १५ विचरामियथा ह वेत्थो ते विचरंति हि पृष्ठे च यत्त्वया देवित नमया कथितं तव १६ रतो दकं निमित्तं हि पवित्रीकरणं त

रामः

६

या माहात्म्यं तस्य वीर्यस्य शृणु येनाधिकं प्रिये १७ देवतानां च सर्वासां यथा दुर्मपरं प्रिये तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं १८
पद्मरागामणीनां च धातूनां च नयथा तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २० इंदियाणां मनोयह लुभित्रस्य च दर्शनं तथा सर्वेषु
तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २१ पुष्पाणां च यथा ज्ञाती गोयथा च चतुष्पादां तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २२ पुष्कराणां च
याणां च श्रेष्ठं पुत्रं पुकरे तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २३ यथा सर्वेषु वस्त्रेषु पटवस्त्रं प्रशस्यते तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदक
मुत्तमं २४ देवानां च यथा शक्रो मनुजेषु यथा दृपः तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २५ यथा धनाधिपो देवियत्नाणां परमेश्व
रः तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २६ किन्नराणां च सर्वेषां विशिष्टं सुलोचनः तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २७ यः
सुसनां च सिद्धानां नरी विद्याधरेषु तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २८ वेदानां हियथा सामशास्त्राणां शिवभाषितं तथा सर्वेषु
तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं २९ गात्राणां च शिरश्चैव प्रधानं कथ्यते बुधैः तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं ३० गरुडः पक्षिणां श्रेष्ठो ना
गानां श्रेष्ठ उच्यते तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं ३१ तरुणां च वटो यह हल्लीनां नागवह्निका तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमु
त्तमं ३२ वाराणसीपुरीयह वक्षेतेषु कुरुजांगलं तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं ३३ हिमवतस्तु शैलानां मृगानां मृगं यथा पः

तथा सर्वेषु तीर्थेषु केदारोदकमुत्तमं ३४ वदुनात्र किमुक्तेन सत्यं तत्कथितं मया सर्वेषामुत्तमानां हि केदारं तीर्थमुत्तमं ३५ एते च कथि
ता भेदे केदारस्य च ये गुणाः संख्यातुं नैव शक्यं ते वर्षाणामुत्तमैरपि ३६ मनसा येपि गच्छन्ति नराः केदारकोटिणाः तेपि देवगणास्तत्र वि
चरन्ति महीतले ३७ द्वा मिच गतिं भेदे केदारगमनं प्रति तेषां देहे सदा भेदेव सामि विदेशैः सह ३८ तैः पूजितैरहं देवि पूजितो नात्र संश
यः वंदितैर्वंदितश्चाहं भोजितैर्भोजितः प्रिये ३९ तस्मात्ते सर्वदा देवि नमस्कार्या विचक्षणैः ॥ भोजनाच्छादनैर्निवृत्तपुद्गलमनकादिभिः ॥ ४० ॥
इति श्री वायुपुराणे केदारमाहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः ४५ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ केदारं हृदये कल्पानिःसृतैश्च गृहान्तरैः ॥ नये
स्वपर्वतो दृष्टो नैव पीतं हितं जलं ॥ १ ॥ गृहं गणमृता देवतया चार्द्धपथे मृताः तेषां हि का गतिर्देव भक्तानां भक्तवत्सल ॥ २ ॥ अदृष्टेः प
र्वतैरेव किं फलं लभते नरः एतच्छास्त्रं समासेन वाचा मिपरमेश्वर ॥ ३ ॥ **श्रीरुद्र उवाच ॥** शृणु देवि यथा तथ्यं प्रभावं तैर्धिकं महत् येन श्र
तेन देवेशिनरो मुच्येत किलिषे ॥ ४ ॥ अदृष्टपर्वता भेदे नराश्चापीतं जलं ॥ गृहो दुर्वरतो भेदे मृता यदिकथं च न ॥ ५ ॥ तेषां च या गतिर्दे
विकथयामि तवानधे ये दृष्टः पर्वतो मर्त्ये स्ते मुक्ताः पापबंधनैः ६ येः पुनस्तज्जलं पीतं ते मुक्ता नात्र संशयः अदृष्टः पर्वतो येऽनपीतं येऽश्
तज्जलं ७ तेपि देवगणाः सर्वे कीदंते मम शासने त्रिनेत्राः कामरूपाश्च दृष्टा दृष्टाश्च दुर्भुजाः ८ शशांकाश्च धराः सुखाः कुंडलाभरणोज्ज्वलाः

रामः

९

विचरन्ति महाभागे ब्रह्मादिपुरसंस्थिताः ९ अन्यतीर्थेषु ये स्नानं नियमाद्विधिसेयुतं न तेषां तादृशं पुण्यं केदारोद्यादृशं भवेत् १० कुर्वन्त्यपि नराः
पापं केदारोदकपायिनः न ते पापेन लिप्यन्ते पद्मपत्रमिवोभसा ११ केदारोदकं तृप्तात्मानैव भुज्यत स्तुतं के जातके मृतके चान्नं पतितस्य तथैव
च १२ रजस्वलायाश्च तथा नान्नुं जीत कर्हिचित् यदि भुंक्ते च लोभेन जिह्वा स्वादुवशीकृतः १३ मृत्युकाले तदा गत्यगणा गृह्णन्ति तज्ज
लं तेन हीनो मृतश्चैव न तं गतिमवाप्नुयात् १४ तस्माद्दुःप्रयत्नेन वर्जितानां च भोजनं वर्ज्यं येऽमहाप्राज्ञः सर्वमन्त्रेषु निष्ठति १५ यो द
द्यात्कां च नैर्घुं क्तारत्नपूजां वसुंधरां तत्फलं देवि नास्तीति केदारैव यत्फलं १६ यस्य तोयं शरीरस्थं सर्वपापप्रणाशनं न भयं विद्यते तस्य द्य
हिका मुष्मिकं प्रिये एतत्सर्वं मया ख्यातं सर्वतीर्थगुणोत्तमं यश्चेदं श्रावयेन्नित्यं शृणुयाद्वापि नित्यशः मुच्यते सर्वपापेभ्यो रुडलोकं स गच्छति
गोसहस्रफलं प्राप्य मोदते दिविरुद्रवत् ॥ २० ॥ **इति श्री वायुपुराणे केदारमाहात्म्ये पंचमोऽध्यायः ४६ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥** त्वत्सदृशा स्तुते
सर्वयेर्द्धमार्गे मृता विभो कथं हिते मया ज्ञेयान् तथा ते देवतोत्तमैः एतत्सर्वं समासेन कथयस्व प्रसादतः ॥ १ ॥ **श्रीमहादेव उवाच ॥** शृणु चैव वरारोहे
यत्पृष्टं हितयाऽनघे येन चिह्नेन ते सर्वे लक्षणीया भवंति हि २ शशांकाश्च धरानित्यं विचरन्ति सदा जयात् पुत्रो मे पुत्रसंपन्नाः केदारोदकपा
यिनः ३ चंद्रसंपूर्णता जातं ते विभ्रंत्य मलानने तस्मिन्नर्थे तेषु श्राणिकथा पापप्रणाशिनी ४ सर्वा रोग्यकरी धन्या कथयामि तवानधे यस्यां च

के० मा०

८

कथ्यमानायां श्रुत्वा पापैः प्रमुच्यते ५ पूर्ववृत्तमहापुण्यां शृणुत्वं च महाशुभे ब्राह्मणे वेदतत्त्वज्ञः सर्वशास्त्रैकपारगः ६ धनधान्यसमा
युक्तः पितृदेवार्चने रतः सर्वक्रियासुकुशलः सर्वकालानिधिप्रियः ७ सुधर्मानामविख्यातोलोकानां च सदा प्रियः तस्य बाल्यप्रभृतोऽपि
मतिर्धन्या प्रजायते ८ संगमिव्ये महातीर्थं केदारं नाम विश्रुतं इति संचिंत्य बद्ध्वा पप्रच्छ पितरं तदा ९ मातरं च महावेद्यां तथा बंधुजनं
वद्धु सुशर्मा वाच पिता मातर्गमिष्ये हं तीर्थं तीर्थमुत्तमं १० केदारं नाम विख्यातं सर्वकल्मषनाशनं यस्मिन् श्रुते महापापैराजन्म
मरणान्तिकैः मुच्यते मानवः श्रीप्रसुरगः कंचुके र्यथा ११ वृथा जन्म वृथा स्थानं वृथा दानं तपो वृथा धनसंपन्नयस्तदसुत्रदारादिसंभवाः
१२ केदारं येन गच्छति पुत्रदारादिमोहिताः पश्चात्तापेन तप्यते पंके मभाग जाइव १३ इति पुत्रवचः श्रुत्वा सर्वे वेपितकंधराः अब्रुवन्ने
तिनेत्येवं कस्य वै रोचने तथा १४ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा सुशर्मा दुःखितोऽभवत् पर्यालोच्य स्वचित्तेन दुःखी भूत्वा व्यवस्थितः १५ एते मद्भ
मने सर्वे न वीक्ष्येति विमोहिताः अपृष्टैरेव गच्छामि तथा मिसु कृतं भवेत् १६ एतत्सर्वं समाचिंत्य संसारभयभीरुणा प्रस्थितो ह्यर्द्धरात्रेण
केदारं हृदये कृतं १७ प्रतोल्यान्निःसृतं दृष्ट्वा कोटपालो महामनाः चौरं प्रतर्क्य विव्याध हृदये सुशरेण हि १८ हतः शरेण पतितो गता
सुसक्तश्च न हि गत्वा विलोकयेद्यवलोष्टपालः सुदुःखितः १९ सुधर्मणोऽप्ययं पुत्रो ब्राह्मणस्य महात्मनः हतो मयानविज्ञातः किमेतद्दुः

रामः

८

कृतं कृतं २० यदि जानाति मांसद्यो भस्मराशिकरिष्यति इति संचिंत्य तेनाथ सुधर्मा भयभीरुणा २१ गोपितो ह्यश्रुविषयां प्राकारस्य समीपे
तः तारजन्त्या त्राकुषायां प्रभाते विमलेशुभे २२ निरीक्ष्य पुत्ररहितं शयनं पितरौ तदा हीनो पुत्रेण तौ तस्मिन् भृशं रुदन्तुस्तदा २३ तयोरो
दनमाकर्ण्य सर्वे ते बंधवास्तदा समागम्य समीपे तु किमेतदिति धाबुवन् २४ श्रुत्वा समान दुःखास्ते रुरुदुर्भृशमात्राः ततो मातापिता चै
व बंधवास्तु सुदुःखिताः २५ विमूढहृदयाः सर्वे न किंचिद्बोद्धुमागताः निरीक्ष्येत्त गृहं क्षेत्रं मार्गं देवालयं मठं २६ न कापितस्य वार्तापिल
खवंतो विचक्षणाः पुत्रदुःखेन संतप्तौ ब्राह्मणो ब्राह्मणी तदा २७ इतश्चेतश्च विचरन्मूर्च्छति धरणी गताः पुनश्चेत्तेनां लब्ध्वा ससुष्याय कृतौ
जलिः २८ पृच्छति स्म समायाता वपाधिकान् मार्गं संस्थितान् गौरवर्णं विशालाक्षः पीनस्कंधो महाभुजः २९ पुत्रो भवद्भिर्दृष्टो मे अस्मिन् मार्गे
व्यवस्थितः न दृष्ट इति ते रुक्मो भूयो मूर्च्छेजगाम ह ३० हा कष्टं कष्टमिदं तु त्वा मूर्च्छया धरणी गतः समाश्वास्य आत्मनात्मानं पुनश्चिंतापरोऽभव
त् ३१ चिंत्यमानेन तेनाशुस्मृतं पुत्रस्य भाषितं केदारगमनं पुण्यं सर्वपापक्षया वहं ३२ संचिंत्येव महातेजाः ब्राह्मणो ब्राह्मणी प्रति उक्त
वान् श्रुत्वा मावाचागतः केदारकोक्षया ३३ पुत्रोऽस्माकं महाभागे अस्मात्संतरणाय च तस्मात्सं प्रेष्यतां हनौ ब्राह्मणौ गतमत्सरौ ३४ ग
त्वा पुत्रं समादाया गच्छतः श्रीप्रतो मया इत्यन्योन्यमतं कृत्वा ब्राह्मणौ प्रेषितौ तदा ३५ भो ब्राह्मणो भवंतौ हि गम्यतौ प्रीतये मम केदारतीर्थ

केमा०

८

मार्गेषु पुत्रान्वेषणतत्परे ३६ ब्राह्मणस्य वचः श्रुत्वा ब्राह्मणेन निःसृतो तदा निरीक्ष्यमाणो जन्तुर्वज्रं गतस्तीर्थमुत्तमं ३७ गत्वा जगदुदकं पी-
त्वा पुनरेव गृहं प्रति आजगम तच्चिंतयानो मार्गे तस्मिन् सुशोभने ३८ नदं दृष्ट्वा न श्रुतो स्माभिः प्रवृत्तिश्चापि न श्रुता इति चिंता प्रयत्नस्य ब्राह्मण-
हितयस्य च ३९ अंतरिक्षे द्युवाचे दमाकाशं निलया च गौः ब्राह्मणो क गतौ वा स्तां कस्मिन्वापि प्रयोजने ४० तां श्रुत्वा कामगोवारी भूचतुर्भ-
यविकूलौ ऊर्ध्वमा लोका तौ विप्रौ विस्मया विष्टचेतसौ ४१ महाकालवनं नाम विख्यातं पृथिवीतले तस्मिन् वसति धर्मात्मा धर्मशोभेति विश्रु-
तः ४२ ब्राह्मणानां तथा श्रेष्ठो धर्मधान्यैरलंकृतः तस्य पुत्रः सुशोभेति वेदे वेदांगपारगः ४३ केदारैः निःसृत चिरस्तीर्थानां तीर्थमुत्तमं पितरौ
तावना दृष्ट्वा प्रस्थितौ मध्यरात्रतः ४४ तस्य चान्वेषणार्थाय पित्रा संप्रेषितौ चतौ नत्वा बाभ्यां श्रुतः कापि प्रनष्टो वापि कुत्रचित् ४५ तयोरिति वचः
श्रुत्वा तौ वचनमब्रवीत् तस्योत्रो हंच विप्रेन्द्रौ स्वर्गवासो मम क्षयः ४६ भोगैर्नानाविधैर्दुःको विमानैः सार्वकामिकैः विप्रा ब्रह्मचरुः कर्मणा केन
संप्राप्तो भवानेतादृशीं गतिं भोगैर्नानाविधैर्दुःको विमानैः सार्वकामिकैः ४७ दानेन तपसा वापि जेतुं न नियमेन च भूत उवाच केदारं हृदये
कृत्वा निःसृतस्य गृहाद्विजौ निरीक्ष्ये तमसोऽज्ञे प्रतोल्या वा त्यतः स्थितः ४८ दृष्ट्वा हं कोष्ठपालेन हतो वैचौरशंकया केदारं हृदये कृत्वा गताः
प्राणामया तदा ४९ तेन कर्मविपाकेन संप्राप्ता गतिरीदृशी सुखं वसामि विप्रेन्द्रौ रुडकन्याभिराहतः ५० विप्रा ब्रह्मचरुः खड्गपट्टमिच्छामः अ-

रामः

८

स्थि४

पु५

ज्ञा जाता गरीयसी यदि तेरोचते भूत तदात्मानं प्रदर्शय ५१ भूत उवाच संपश्यतां च विप्रेन्द्रौ मम रूपं प्रवर्त्ततां इत्युक्त्वा दर्शयामास रूपं
दिव्यं तथात्मनः ५२ देहं किं जल्कसंकाशं कुसुमेरपि रचितं कुंडलैर्हृषितो कर्णौ बाहू चो गदभूषितौ ५३ मस्तकं मुकुटेनैव रत्नैरुज्ज्व-
लितेन हि कटिदेवो गवस्त्रैश्च भूषिता म्रवेन तु सा ५४ तद्वृणुता दृशेदृष्ट्वा विस्मया विष्टचेतसौ उक्तवन्तौ ते दातव्यं वचनं चेदमुत्तमं ५५ वि-
प्रा ब्रह्मचरुः यदि त्वं हितयोः पुत्र ईदृशीं गतिमाप्सितः कथं वै प्रत्ययो स्माकं लोकानां च भविष्यति ५६ पित्रोस्तत्र च वं धनं नृणां नगरवासि-
नां ब्राह्मणाभ्यां वचः श्रुत्वा तथ्यं पथ्यं हिता वरं ५७ वामे द्वे पोद्युवाचे दंष्ट्रयतः समुपस्थितः प्रत्ययः कथं विष्यामि ब्राह्मणो श्रूयतां परं
५८ येनैव दृश्यमानेन सर्वेषां प्रत्ययो भवेत् मम देहो विनिक्षिप्तः प्राकारस्य समीपतः ५९ कोष्ठपालेन विप्रेन्द्रावात्मरक्षणहेतुना यत्र
चोत्क्षिप्येते विष्णुस्य श्रानां वातरं हंसा ६० राज्ञो विजेयवीरस्य धर्मशीलस्य नित्यशः खनि त्वा तत्पदे शं हि दर्शयिष्यतु फलं ६१ पूर्वाका-
स्ममा युक्तं तथा च प्रत्ययो भवेत् तथा पित्रोश्च वं धनं तथा तत्पुरवासिनां ६२ जनानां हि जश ईलौ गम्यतां क्षिप्रमेव हि कार्यतां काय-
दाहो मे यथा न विकृतिर्भवेत् ६३ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य विप्रो ज्ञात प्रयोजनौ निःसृतौ दृष्ट्वा मार्गेण त्यतिशीघ्रं कृतौ यमौ ६४ गमनाय कृ-
तात्साहो दृष्ट्वा पुनरभाषत विप्रो मद्दचना द्वाच्यौ पितरौ मम विकूलौ ६५ दुःखशोकपरीतां गौमद्वियोगेन कर्षितौ पुत्रेण युवयोरुक्तं मम शो-

के० मा०
१०

केन कश्चित् ६६ कर्तव्यः कगतः पुत्रो मृतिश्चिंता परायणः सिद्धो हं रुडतो या तो रुडलो के वसाम्भं ६७ कुलैरे को त र वा तेः पितृवर्गेण सं
युतः भोगैर्ना ना विधैर्भुक्तो ह्यश्वरोगण सेवितः ६८ रुडकन्या वीज्यमानः सुरेन विचराम्भं केदारस्मरणाक्षिप्रं गतो मे पापसंचयः
६९ मातरं पितरं चैव तथा स्वजनवांधवान् मातुलान् पितृवर्गं च इदं वाक्यमुदीरयेत् ७० ममोपरित्यक्ते हो उद्देगं भाकरिष्यथ अन्नं
वस्त्रं तथा तोयं द्रव्यं तस्यैव च ७१ भवत्कृते न मे कार्यं संपूर्णं स्यात् महात्मनः इत्येवं संदेवा मुक्ता यतः त्रैवांतरधीयत ७२ तौ गत्वानग
रं विप्रो महाकालवने शुभं सर्वतद्वचनं रुक्तेन पुत्रेण धीमता ७३ समीपे तस्य पित्रोश्च वांधवानां जनस्य च वाक्यं तद्विद्योगं श्रुत्वा ज
नाश्चर्यकरं शुभं ७४ वांधवाः स्वजनानां सुदर्शविप्रमुखं श्रुतं खनितस्तत्प्रदेवो च पश्येति तत्कलेवरं ७५ उत्थाप्य तच्छरीरं ते दग्धा
मलजलाशये प्रवाह्य विमुरवाः सर्वगतास्ते स्वाश्रमाश्रमं ७६ इत्येवं विमयाख्यातं केदारस्य त्रुवर्गीनं सर्वपापहरं पुण्यं सर्वरोग्यकरं
शुभं ७७ यः शृणोति नरो भक्त्या पठेद्वापि विचक्षणः सुच्यते पातकेर्धौरेः स प्रजन्म कर्तारपि ७८ ॥ इति श्री वायुपुराणे केदारमाहात्म्ये
अष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ श्रीदेव उवाच ॥ ये च सर्वं कुर्वन्ति शास्त्रेणोक्तं यथाविधिः अगम्यागमनं चैव तत्प्रभक्षस्य च भक्षणं ॥ १ ॥ अपेयपानं
कुर्वन्ति न किंचिद्वर्जयन्ति च ॥ तेषां तु का गतिर्देव भद्रा भद्रं तथा भवेत् ॥ २ ॥ सर्वं कथयेद्देवेश भक्ता मोयदि मन्यसे ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ सर्वं ते

रामः
१०

कथयिष्यामि यत्पृष्टोऽहं त्वया प्रिये भक्ताय हितकारुण्यान्नास्त्य कथ्यंतव प्रिये ३ पूर्वमासीन्महाविप्रो ज्ञानयुक्तो ह्यमत्स
री सर्वदाममभक्तश्च केदारस्य चोभनं ४ केदारमहं यास्यामि वदत्येव हि सर्वदा ध्यायते च तदेवा ब्रूमि न सा सततं प्रिये ५
करोति चैव यत्किंचित् तदर्थं विधानके एवं वैवर्तमानस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ६ सार्धो देशात् समायातः केदारस्य तु वि
स्तरं दृष्ट्वा सार्धं सुविपुलं हर्षितो ब्राह्मणोऽभवत् ७ सार्धेन सहितो विप्रो निर्गतः स्वगृहादृशी भीतः संसारचक्राद्विस
र्जितः खालया प्रिये ८ गतो सौ प्रवरं तीर्थं केदारं नाम विश्रुतं यस्य संस्मरणो देवि मुच्यते ब्रह्महत्याया ९ यस्मात्परतरं नास्ति
तीर्थं त्रैलोक्ये विश्रुतं गत्वा तत्र स विप्रैः स्नात्वा मंदाकिनी जले १० देवा न्यिहैस्तर्पयित्वा पूजयित्वा तमीश्वरं केदारं नाम विख्या
तं ईशानमहितं प्रभुं ११ विज्ञापयामास तदा देवं त्रिभुवनेश्वरं अद्याहं देवदेवानि राहरो यतः १२ वत्स्यामि त्वत्समीपे तु ब्रा
तस्तु दककोक्षया इत्युक्त्वा यमविप्रैः सुप्रसक्तं निधौ तदा १३ प्रभाते विमले सोय कृत्वा स्नानं विधानतः पितृपिंडोदकं कृ
त्वा स्थितस्तत्रैव सुबतः १४ तावत्कालं महाभागं कुंडस्यैव समीपतः यदा तु दुदकं जातं बुद्धाकारसंभवं १५ पीतं तत्रैव विप्रेण
विधिदृष्टेन कर्मणा धूर्जनीमुषित्वा तु श्राद्धं भक्तिमन्वितः १६ ततः स्वस्थानमायातो ह्यष्टमार्गेण ब्राह्मणः ततः संचिंतया

मासभोज्यदानं कथं भवेत् ११ अनाथस्य दरिद्रस्य वस्त्रहीनस्य सांप्रतं इत्थं संचितं धित्वा तु गतो राजगृहं प्रति १२ राजा मेदु
 स्यतां इत्थं मम हृत्तिश्च शाश्वती तेन इत्येतादस्याभिवाह्य एतानां भोजनं १३ यावत्संगच्छति द्वारं राजस्तस्य च धर्मिणः ताव
 त्पश्यति वैदं स्नेहानां गायतां भृशं २० तेषां गीतधनिं श्रुत्वा स्नेहं त्रिपुं तु भोजनं मूर्च्छितो ब्राह्मणो देविकामवाणेन पीडि
 तः २१ लब्ध्वाश्वासं पुनः सोऽथ तां निरीक्ष्य मुकुमुकुः तावन्नस्थितो विप्रः यावद्दो गृहं गतः २२ सोऽपि तत्र गतः शीघ्रं यत्र स्ने
 ही व्यवस्थिता प्राथयामास तां स्नेही भार्या त्वेमे भवप्रिये २३ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ब्राह्मणो स्य जुगुप्सितं ॥ **स्नेह्युवाच ॥** स्नेही ब्रा
 ह्मणं भागनेति युक्तं चिकीर्षितं २४ ब्राह्मणः सर्वजातीनां श्रेष्ठो भोः परिपद्यते नीचाहं सर्वजातीनां गर्हिता साधु कर्मभिः २५
 तन्निर्वर्तय मच्चित्तं मानि मज्जात्मलोपतः के ब्राह्मणः कचाहं वै सर्वधर्मवहिकृता २६ विप्रजन्मतस्य विप्रस्य यस्य चित्तं न निर्मल
 म् इन्द्रियाणि न वश्यानि हृत्थालि वयति ब्राह्मणः २७ स्नेह्या ईदृग्वचः श्रुत्वा निंदा पूर्वतया प्रिये तथा स विप्रो मूढात्मानं निवर्त
 तिकर्हिचित् २८ न च पश्यति जात्यंधः कामो धो नैव पश्यति न पश्यति मदो नम्रोऽर्धी दोषं न पश्यति २९ इत्युक्तः स तया स्नेह्या
 प्रत्युवाच च तं प्रति ब्राह्मणो विह्वलीभूतो न कालोऽयं विमर्षणो ३० प्राणामेपीडिताः शीघ्रं कामवाणेन शोभने तस्माद्भजस्व मां

शीघ्रं देहि प्राणान् मप्रिये ३१ यत्किंचिद्द्रवाप्येवमसर्वं भविष्यति न ते भविष्यति स्वल्पं तस्मान्नां भजो भने ३२ इत्युक्ता तां करे
 धत्वा प्रविष्टस्तज्जृहेतदा भुक्ता सा तेन विप्रेण कामांधेन बलीयसा ततः प्रीतिस्तयोजीता स्नेही ब्राह्मणो योर्दृशे गृहाचारं स्तरा
 चक्रे स्नेह्या सहस्रमृदधीः तयोर्हिरमयोर्नित्यं कालो गाढुर्विस्तरः ततः कालेन वज्रनात बो जीता सुकनका ३५ सर्वल
 क्षणसंपूर्णा सर्वावयवसुंदरी तत्र कांचनवर्णी भाभालेरुदिलमूर्द्धजा सुग्रीवाशोभनोरस्का विस्तीर्णजघनस्थला पूर्णदुव
 दना सुधुःपद्मपत्रायेतक्षणा ३७ यदा सोऽथो वनप्राप्ता दृष्ट्वा विप्रेण शोभना तदा कामपरीता आचकमेतामपि प्रिये ३८ तथा सा
 दृष्ट्वा तं जन्ममरणोच्चाप्युपस्थितं यदा स जरया जीर्णः कृतो ह्यतिशयेन हि तदा तं च मृतं विप्रं दृष्ट्वा स्नेही मुहुःखिता तत्पितुर्मदि
 रंगत्वा कथयामास तं मृतं ४० तव पुत्रः समे भर्ता विद्युक्तो ह्ययुषा प्रभो संस्कारं कुरु तं नीत्वा तीर्थं पुण्योदकेशु मे ४१ स्ने
 ह्यास्तद्वचनं श्रुत्वा ब्राह्मणो वाक्यमब्रवीत् पुत्रोऽस्माकं तदा दृष्ट्वा शोभाषमेत्यजे गच्छतत्रैव यस्मात्संश्रुता मम वेश्मनि
 इत्युक्ता सा तदा याता स्वपितुर्निजमंदिरं दृष्ट्वा प्रोवाच सा स्नेही पितरं नमस्कंधरा ॥ ४४ ॥ **स्नेह्युवाच ॥** जामाता ते समे भर्ता मृतः
 सोऽगृहमध्यतः नीयतां तीर्थं सामीप्यं ददामि च ससत्वरं स्नेह्यास्तद्वचनं श्रुत्वा स्नेह्यो वचनमब्रवीत् ॥ ४६ ॥ **स्नेह्युवाच ॥**

नचपुत्राख्याकमेतत्तत्परिग्रहं त्वयातेननुनत्कर्मकृतं कर्मविगर्हितम् ४९ यल्लोकैरुत्पत्तेकर्मचंडालं कर्म उच्यते तद्युवाभ्यां क
 तं कर्म तेन गत्या बुभावपि ४८ असंभाव्योत्पाते योनमतो मद्धि धैर्जनैः इति तस्य वचः शुक्ला सा स्नेही गृहमागता ४९ मृतं दृष्ट्वा च भर्ता
 रं अमिताहेऽकरोन्मतिं गृहोपस्कारमादाय वाद्यैः कृत्वा प्रिये द्रव्या ५० ज्वलितं तद्गृहं सर्वविषेण सहितं प्रिये तद्गृहद्वारि न्यग्रो भेराक्षसाः सं
 ति शोभने ५१ शतानि पंचसेवते बटे तस्मिन् स्थिता यवै श्रीदेव्युवाच किमर्थं ते निषेवते तद्गृहद्वारि संस्थिताः ५२ वटवृक्षं महादेव वेत्तु
 मिच्छामि तत्ततः ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि महाभागे कथां पापविनाशिनी ५३ यस्यां श्रुतायां सुश्रुणि मोहो नश्यति तत्क्षणात् हिमव
 त्छिस्वरैरग्रे सिद्धगंधर्वसेविते ५४ तत्रोन्नतशिखारुद्रासा मुनिसत्तमः ऋषिभिर्बालैर्वित्याद्यैः सेव्यमानाः समंततः ५५ तत्रागताश्च
 गंधर्वाः किन्नराश्चरसांगणाः विकृताकाररूपे च मुनिमत्वाद्यवज्ञया ५६ शिरोलेकरेण पादे पादालंकारमस्तके ततः क्रुद्धो मुनिश्चेष्टो वा
 क्यमेतदुवाच ५७ पर्ययेद्दिचयोऽयं मृत्युकात्स्न्यं ज्योते ईदृशं महाभागानर्तकानां न वास्यते ५८ नैतद्युक्तं कृतं वीराणां पदास्यामि स
 त्वरं इत्युक्त्वा संददौ वापं दुर्वासाः क्रोधमुद्धितः ५९ विवस्त्रा मुक्तकेवाश्च दुर्वासाः दुःखितासरा भवन्तुराक्षसाः सर्वमच्छापकलुषीकृताः
 ६० तस्य तद्वचनं श्रुत्वा वज्रपातोपमं प्रिये भीतास्तेऽसुरा भिस्सतत्यादतलमाययुः ६१ शरणं तं मुनिश्चेष्टं प्रणिपत्योच्चिरे गिरः अ

ज्ञानाद्भगवन्सर्वं अस्माभिः क्षम्यतां कृतं तेषां तद्वचनं श्रुत्वा कृपाविष्टो ब्रवीदिदं ६२ दुर्वासा उवाच महात्मन्यथा कर्तुं न के
 नापि हि वाक्ये देवेन दानवेनापि गंधर्वैरगकिन्नरैः ६३ भवितारो राक्षसाश्च महाकेनास्ति चान्यथा किंतु चानुग्रहं वच्मि शा
 पस्यांतं करं महत् ६४ राक्षसत्वे यदायुं मनुजं सेवयिष्यथ केदारोदकपीतं हितं दामुक्ता भविष्यथ ६५ इत्युक्त्वा स्तेनविषेण
 राक्षसाः स्वस्थमानसाः प्रचरन्ति महीकृत्वा प्रेक्षन्तो यतमानसाः ६६ केदारोदकपीतं च नरनारीनपुंसकं भ्रमदिसौस्तदा दृष्टो
 ब्राह्मणो स्नेहवेगमनि ६७ ऊचुः परस्परं सर्वसो यं पुरुषसत्तमः येन गत्वामहातीर्थं पीतं केदारसंभवं ६८ जलं सुदुर्लभं देवैरिंद्रा
 द्यैर्मुनिसत्तमैः येन पीते रजोभूतं ब्रह्महत्यादिपातकं ६९ अगम्यागमनं चैव त्वय भक्षस्य च भक्षणं नश्यते नात्र संदेहो इति ब्रह्मा
 ब्रवीत्स्वयं ७० इत्युक्त्वा राक्षसाः सर्वे तद्गृहद्वारि संस्थिताः तेन वृक्षं समावृत्य स्थितास्ते वरं बर्हिनि ७१ द्वापस्य मोक्षार्थं ते
 सेवते ब्राह्मणं प्रिये केदारोदकपातेन नृतोऽस्तेऽल्लुल्लेखे ७२ पश्य पश्य यथा तोयैः स्वच्छं नैव चलिष्यते अनेन कारणेनैव विप्रं सेवन्ति
 राक्षसाः ७३ धूमेन व्याकुलीभूतो यदा सौवटपादपः अतोभूतास्तदा सार्द्धं रुद्रलोकमनामयं ७४ एकोभूतो गतोऽन्यत्र भोज्यलुबः स्व
 गोत्रजे यावत्पश्यति चागत्य तावत्तं वटपादपं ७५ न पश्यति गृहं तच्च तानन्यान् भूतद्विषाः चिंतयित्वा यभूतोऽसौ रुरोदसुभृशं वदुः ७६

के० मा०

१३

किंमयापातकंघोरं पूर्वजन्मनि वैकृतं विगीतः कर्मणा केन त्राहिमं परमेश्वर ७७ त्वं त्राता जगतां धातानां न्योसि जगतः प्रभुः एवं
प्रलपतस्तस्य तस्मिन् स्थाने वरानने ७८ ब्राह्मणा बागौ तत्र रुदतः शृण्वतो धनिं तमाकर्ण्य स्थितौ भेदेन किंचित्प्रयत्नो हि नो
७९ विस्मया विष्टचेतसो पृच्छन्तो दनहेतुके को भवाद्दहिकि मर्थं भोरोदने करुण स्वरी ८० महादुःखेन संतप्तौ मन्यते विश्व
चेतसा इत्थं तयोर्वचः श्रुत्वा सभूतो वाक्यमब्रवीत् ८१ ॥ **भूत उवाच** ॥ शक्तौ यो नुग्रहं कर्तुं भवेदत्र यथाद्यमे अन्यथा कथितेनै
व हि जौ नास्ति प्रयोजनं ८२ ॥ **ब्राह्मण उवाच** ॥ आवाभ्यां शक्यते कर्तुं यदि त्वेव तमन्यते तस्मान्निवेद्यास्माकं कार्यमस्मासु
यत्नतः ८३ ॥ **भूत उवाच** ॥ भवेत्तौ यदि तस्नेहे मत्प्रियं कर्तुं युद्यतौ कथयामिनसंदेहोरोदने सचकारणं ८४ अत्र स्थाने महा
भागो ब्राह्मणो वसते सदा सोपि श्रेष्ठ्या सदा सक्तो गृहवासे करोन्मतिं ८५ श्लेष्ठ्या सार्धं वदन्कालान् सो न यद्ब्राह्मणो
क्षणी ततः कालेन महता तयोर्जाता सुकन्यका ८६ सर्वयोषिदुणैर्धृक्ता सर्वा वयवसुंदरी यदा सौ यौवनाविशदृष्टा तेन च
कामिना ८७ भुक्ता कामावलेपेन कामरागेण मोहिता तथा सार्धं गतः कालो जीर्णो भूत्सहिजो त्रमः ८८ जरया यस्तदेहस्तु मृ
तः सहितः स त्रमः प्रज्वालितस्तया श्लेष्ठ्या गृहेण सह सुव्रतो ८९ तद्दमयापि नो हसोगतः स्वर्गसि भूतकः अहं च क्षधया विष्टो

रामः

१३

गतो भोज्ये स्वगोत्रिणां ९० तेन रोदिमि विप्रैर्दोषं चितः पापकर्मणा तस्माद्भवन्तौ यदि मामनुगृहीतं सांप्रतं ९१ तस्यास्थीनि समा
लोच्य पुनः प्रज्वाल्य यत्नतः स्थितौ तत्र निरीक्षते रूपं मम महाहिजो ९२ स्वस्थानं गच्छतः पश्चाद्भूममार्गे राक्षी घृणो इति तस्य व
चः श्रुत्वा ब्राह्मण उवाच ९३ एवं चैव करिष्यावः क्षणमात्रं स्थिरो भव समाश्वास्य च तं भूतं निरीक्ष्या स्थीनि तस्य तौ ९४
आनीयामि प्रज्ज्वालितं च दृष्ट्वा व्यवस्थितौ तयोश्च पश्यते तस्मिन् ज्वलिते ग्रीविवेशसः ९५ ततः स्क्षीणपापस्तु कुंडलाभरणो
ज्वलः दृष्ट्वा दृढस्त्रिनेत्रः स नृबाबां कुरुत बोधरः तरुणादित्यसंकाशो विमानैः परिवारितः सूर्यायुतप्रतीकाशो ह्यंतरिक्ष
स्थितोऽब्रवीत् ९६ ॥ **भूत उवाच** ॥ भो ब्राह्मणो स्थितो हं वै रुद्रलोके त्वनामये युवयोः संप्रदानेन संभोगो विविधैर्धृतः ९७ त
स्य तादृक् स्वतं श्रुत्वा उन्नाम्य मुखपंकजं निरीक्षते विप्रवरो ऊर्ध्वदृष्टी वरानने ९८ पश्यन्तौ तत्र तद्रूपं विस्मया विष्टचेतसौ ऊच
तु स्तौ तदो विप्राविदं वाक्यमनु त्रमं १०० अहो धन्यतरं तीर्थं केदारं भुवि दुर्लभं अल्पभागेन गम्येत मानुषैर्देवैरपि १०१ यस्या
दकेन पीतेन महापातकिनो नराः मुच्यन्ते पातकैर्घोरैर्जन्मान्तरात्तार्जितैः १०२ एवमुक्त्वा तौ विप्रासंसारमयकातरौ पेतु
र्वहिं जरातं वै विमुक्तौ घोरकिल्बिषैः १०३ संजातौ वृषभादौ शशां कुरुत शेरवौ त्रिनेत्रौ शूलहस्तौ ज्ञानालंकारभूयितौ १०४

के० मा०
१४

गतौ रुद्रपुरीदियां महाभोगैरधिष्ठितां चिकीडतुस्तदाविप्रौयावदाहृतसंज्ञवं १०५ एवं देवि मयाख्यातं केदारं तीर्थमुत्तमं यः शृणो
ति नरो भक्त्या मुच्यते सर्वपातकैः ॥ १०६ ॥ इति श्री वायुपुराणे केदारमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ३॥ श्री देव्युवाच ॥ कथं क्षराचसावि
द्यायया संपीयते जलं कुंडन्या संदशान्या संसर्वं मे वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि क
थयामि न संदेहो ह्यकथ्यं नास्ति मे प्रिये २ दशाक्षरदशाविद्याभुक्तिमुक्तिफलप्रदा तस्याः स्मरणमात्रेण मुच्यते ब्रह्महत्याया ३
ॐ कारद्वयसंयुक्तं हंकारत्रयमृषितं त्रंकारपंचसंयुक्तं दशविंदुपरिलुतं ॥ ४ ॥ श्री देव्युवाच ॥ यस्मिन् चोर्णो नवोर्णो यो वर्णो ना
क्रममेव हि एतदिहामि संवेत्तुं त्वत्पसादान्महेश्वर ॥ ५ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ पृष्ठं हियत्त्वया रवितदहं कथयामि ते लोकानां हि
तकामाय स्वर्गमोक्षप्रदाय च ६ त्रयो वेदास्त्रयो देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ईश ते स ततं ते शुचिषु वर्णेषु हर्षिताः ७ त्रयः का
लास्तथा संध्या अग्निर्नात्रितयंतथा परात्मा सर्वतोभदेतिष्ठते वर्तुले तथा ८ सकारे वसते रुद्रः हंकारी चेति संज्ञितं तथा संव
त्त्रिकोरुद्रः कोपकोधो नृके सरी ९ उकारे वसते नित्यं मोहको रुद्र उच्यते उर्वीशो वामकर्णश्चंद्रभागी शमैरवो १० रेफे वस
ति वैदेवो ह्यग्नीशो नाम भैरवः नक्षत्रे वास्तथा सूर्यो दीपनो दहनस्तथा ११ हृदि चांतमहोदेवः स्ववर्गैर्लोवसंयुतः १२ परात्मा
१३ नक्षत्राणां ग्रहाः सर्वसर्वतेजांसि भैरवि देवाः सर्वचंगंधर्वाः यक्षरक्षोमहोरगाः १४ एते वदंति समाश्रित्य वसते सुखिनस्तथा १५

रामः
१४

सहदेहस्थो लोकानां हितकाम्यया मंत्रं चेदं समाश्रित्य तिष्ठते वरवर्त्तिनि १४ मंत्रस्य वर्णमालां ते कथयामि सुरेश्वरि उच्चारणेनैव य
स्माच्च न व्रजे पातकं महत् १५ उं हं हं हं उं दिशान्या संमहो देविकथयामि तगानघे उंकारं विन्यसेदुदेऊर्द्धतः पापनाशनं १६ हं
कारं पूर्वदिग्भागे वक्षो हंकारमेव च हंकारं धर्मराजस्य हंकारं मे भूते तथा १७ पश्चिमे चैव हंकारं हंकारं वायुके तथा हंका
रमुत्तरे चैव हंकारं ईशदेवते १८ ॐ कारमप्यधश्चैव दिग्भासे तत्र कारयेत् दिग्भासे च कृते देविकुंडन्या संविचक्षणः १९ कुर्या
च्छुचिः प्रयत्नेन पूर्ववत्पूर्वतः प्रिये सर्वान्वर्णान्यसेत्प्राज्ञः सावधानेन चेतसा २० अंगन्या संतथा कुर्याद्यथा वच्छ्रयपार्वति उंका
रं विन्यसेन्मूर्द्धि हंकारं नेत्रयोस्तथा २१ हंकारं वक्रमधे तु हंकारं कंठदेशतः हंकारं शयोर्देशे हंकारं हृदये तथा २२ हंकारं गुह्य
देशे तु हंकारं जंघयोस्तथा हंकारं सर्वसंधौ च उंकारं पादयोस्तथा २३ देहान्यासे कृते देविकरन्या संतु कारयेत् वामांगुष्ठे न्यसेद्दे
उंकारं त्रिदेवतं २४ हंकारं वज्रिबीजं च तर्जण्यां तु न्यसेत्तथा मध्यमायां तु हंकारं पवित्रायां न्यसेच्च हं २५ कनिष्ठिकायां हं
कारं दक्षांगुष्ठे त्रिदेवतं तर्जण्यां देवि हंकारं हंकारं मध्यतस्तथा २६ हंकारं च पवित्रायां कनिष्ठायां तमेव हि इत्थं न्यासे कृते देवि
सर्वशुद्धिर्भवेत्ततः २७ शुद्धदेहस्तु मेधावी सर्वकार्यक्षमो भवेत् यथादाचरते कार्यं शुद्धदेहस्तु मानवः २८ तद्देवैस्सफलं तस्य

के० मा०

१५

नक्रुर्वादन्यथाप्रति अथन्यासंनरः कृत्वाभक्तिमुक्तेनचेतसा २८ कुंडेसमीपतः स्थित्वा स्थिरहृदिरनाकुलः बुद्धुराकारसंभ्र
तंचतुरंगुलमुल्लिखितं तदेतोमामकंदेविभुक्तिमुक्तिफलप्रदं तत्पिबेदकिसंयुक्तो मध्येवाहितचेतसा दक्षिणेनेवहस्तेन
त्रीन्वारंश्चसुरेश्वरि वामहस्तेनतान्यवमुभाभ्यां तु पिवेन्नयं ३२ करास्फुरंततः कृत्वावेदहसाधकोत्तमः मनुष्योनास्ति
त्रैलोक्येदेवोवादानवोपिवा ३३ गंधर्वोराक्षसोवापिपिशाचोर गकिंनराः पुनःप्रभातसमेयेतीर्थस्नात्वाविधानतः ३४
तपयेत्पितृदेवांश्चतथाभूतान्यशेषतः उपवासंततः कृत्वा सपेक्षप्रदिनानिच कलेवमुक्तो नियमेः सर्वैरेवनसंशयः अ
न्यथावदसुमासेषुस्थातव्यं संयतेनैरैः ३६ ब्रह्मचर्यं भूमिशय्यापरान्ते कृत्वा तस्यच रजस्वलादिसंस्पृष्टं सर्वमेतत्तु
वर्जयेत् ३७ अन्यथातदकंभेदेमृत्युकाले सुशोभने क्रीयते गणपेदीरैस्तदुक्षणपरैः प्रिये ३८ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
द्रात्रंतत्रकारयेत् भक्तिमुक्तेनैस्तत्रभक्तिमुक्तेनचेतसा अथवावदसुमासेषुस्थातव्यं यत्रितेनैरैः यत्रतत्रस्थितोभेदे
सप्तवाराभिमंत्रितं अनयाविद्ययायत्नाद्यः पिवेदितरज्जलं संवत्सरंहिसंपूर्णं ब्रह्मचर्यं यत्नतः ४१ सतोगतिमवाप्नो
तिकेदारेयांगतिप्रिये विद्यानां परमाविद्यामुच्यते ब्रह्महत्या ४२ अस्मिन्नर्थे पुराहतां कथां पापप्रणाशिनीं कथयामि

रामः

१५

तवाद्याहंसावधानाभवप्रिये ४३ वाराणस्यां पुरायासीद्ब्राह्मणो वेदपारगः तपःस्वाध्यायसंपन्नः पितृदेवार्चने रतः ४४ विश्व
कर्मति विख्यातः पुराणार्थविशारदः धनधान्यसुसंभृद्बुद्धिपुत्रो दयापरः ४५ तस्य पुत्रो भवच्छूडो नास्मापापेति विभुतः सर्व
पापसमाचारोधनलिखुर्वधात्मकः कदास ब्राह्मणो धीमान् नृजुबुद्धिरुदारधीः भूमेन सहितो भेदग्रामांतरमुपाययौ ४७ सवि
स्वैरै दिज्येष्टे धनलुब्धेन पापिना पातितो निद्रया युक्तस्तेन पापेन तत्र वै ४८ गृहीत्वा बुद्धिधनं तस्य ब्रह्मणस्पृष्टं सुंदरि गतो
न्यत्र सपापिष्ठः कर्मकृत्वा सुदारुणं ४९ तत्र चिंतासमुत्पन्ना तस्यासीत् पूर्वकर्मतः प्रयुक्तं महत्यापंयेन यास्यामि दुर्गतिं ५० अ
स्य पापस्य पुण्यार्थं तीर्थयास्यामि चोत्तमं केदारं नाम विख्यातं सर्वकल्मषनाशनं ५१ सर्वतन्मा नसे कृत्वा निर्गतो वरवर्णिनि तन्मा
गंगच्छता तेन श्रान्तेन तृषितेन हि ५२ जलार्धजलसो निधंगत्वा पीत्वा तु तज्जलं उपविष्टः त्रिलाष्टेष्टेष्टवानक्षराणि च लिरिव
तानि महाभागे तेनैवोच्चारितानि च उच्चारणात् सकृदेन ब्रह्महत्या व्यपोहत ५३ ब्रह्मपापेन तेनैव दृष्टं तीर्थवरं प्रिये केदारं नाम वि
ख्यातं सर्वकल्मषनाशनं नहि पापसमाचारा नरा विषयलोलुपाः पश्यंति प्रवरं तीर्थं रक्षकैरक्षितं प्रिये ५४ माहात्म्यमस्य मे त्रस्य ये
मृण्वन्ति नरोत्तमाः मुच्यंते पातकेर्धोरैर्जन्मजन्मांतरा र्जितैः ५५ माहात्म्यमेतद्विद्यायाः कथितं तत्र पार्वति सर्वपापहरं दिव्यमनंत

सुप्र२

के० भा०

१६

फलदायकं ५८ यद्मोधारयेद्विद्योत्तरदिशाक्षरैर्युता नतं हि संतिरक्षोसिपिशाचाद्युत्पत्तिकादयः डाकिनीशाकिनीश्वेतभूतगंधर्व
किंनराः सर्वोक्तास्त्रासयेत्सद्योगरुद्रः पन्नगान्यथा ६० येनेदमुदकं पीतं नरेणात्महितेष्टया देवादिभिरवधोहिनसपापेनलि
प्यते ६१ ज्ञातमेकोत्तरं चैव कुलमुद्धृत्य शोभने प्रयाति वा करं धाम यत्र गत्वानशोचते ६२ किं ज्ञातेर्वज्रभिः पुत्रैरसारेरुक्तात्मभिः
येन त्मापि विनोदं तु शक्यते भवसागरात् ६३ ते पुत्रास्ते कृतार्थाश्च पूज्याः स्नाध्याश्च साधुभिः येन सर्वप्रकारेण केदारगमनकृतं ६४
तेनैव नारितः सद्यः पितृवर्गानसंशयः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पुत्रो वै पितृभक्तिः ६५ केदारतीर्थं गत्वा तु कुर्यात्त्रिंशोदकक्रियां
तथा संतीर्षिताः सर्वमोदने दिवि देववत् अपरं ते प्रवक्ष्यामि शृणु धैर्यमनाः प्रिये केदारादकपानस्य पुराष्टं यदीश्वरि ६६ मा
हात्म्यपापनाशाय ब्रह्मादिभिरतं दितः मयाख्यातं तदा तेभ्यो निर्विकारेण सुंदरि ६७ ब्रह्मेव तद्विदुर्ब्रह्म यत्तत्तात्वात्त्वमृतीभवे
त् एतद्विपरमं ज्ञानमेतद्विपरमं पदं ६८ रे तोदं परमं ब्रह्म न ज्ञातं ब्रह्मणा पुरा विष्णुना नैव वा क्रेण न चान्यैः सुरसत्तमैः ७० तेन
ते भावगंभीरे संसारे दुःखसागरे पतिता व्याकुली भूता तिष्ठंति दुःखपीडिताः ७१ स्वायं भवेत्तरे पूर्वगोपितं तु सुगोपितं मनुष्याणां
हिताधीय वैवस्वते प्रकाशितं ७२ कुंडस्य तत्परं वीजं ज्ञानं विद्धि सुरेश्वरि तेन पीतेन जानीहि ज्ञानी स्यान्नात्र संशयः ७३ ज्ञानात्सुक्ति

रामः

१६

न संदेहो दत्तेवमीश्वरो ब्रवीत् ७४ अथवा भोगमाकांक्षेत्तदा सौममंदिरे क्रीडते विविधैर्भोगैर्यथा हं वै तथैव सः ७५ ॥ श्रीग्रीवोपुत्राणोके
दारमाहात्म्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ७॥ श्रीदेवुवाच ॥ कस्मात्कस्मादिदं चैव तव वीर्यं विशिष्यते एतत्कथय देव गलोकानां हितकाम्यया १
श्रीदेव उवाच ॥ जन्मांतरसहस्रेषु तपस्तप्तं तु येनैरेः तैरिदं लभ्यते मर्त्यैः केदारं ज्ञानमुत्तमं २ जले ज्ञानं तु शक्तिश्च कुंडे देवि स्वयंतथा सा
क्षी भूतोऽग्रहंतत्र शिव केदारं संज्ञितं ३ कणधूमं पिवेन्नित्यंतपः परमदारुणं मन्ये रे तोदकं ज्ञानं सहस्रांशं न पूरयेत् ४ कपाले भुंजते य
स्तु जलमुकुटधारिणः ज्ञानं रे तोदकं पानेन सहस्रांशं न पूरयेत् ५ पंचाश्रितं पतेयस्तु तपस्तीव्रं महातपाः एकः पिवति रे तोदं कोद्यं शेनै
व पूरयेत् ६ सर्वतीर्थेषु स्नातो यो नरो भक्त्या च संयुतः रे तोदकं पिवेदन्यः कोद्यं शानं च पूरयेत् ७ ज्ञानं रे तोदकं भद्रमोक्षकारणमुत्तमं
भक्तानां चाहताधीय मया ख्यातं तव प्रिये ८ ज्ञानं रे तोदकं येन दत्तं ख्यातं च भूतले स गुरुः परमो ज्ञेयो शिव तूत्यो न संशयः ९ तस्मान्नरैः सदा पूज्यो
धनधान्यप्रदायकैः यतस्तदक्षयं सर्वगुरुभ्यो यन्निवेदितं १० गुरुमात्रं मवाक्ते वा विशेषं संस्थिरं तथा अग्निभिः परिभूतं वा यस्त्यजेति पापकृत् ११ द
वाक्षरमहाविद्या ज्ञानं ज्ञानमहोदया येन प्रकाशिता लोके स केदारसमो भवेत् १२ षण्मासं ब्रह्मचर्यं च भूमि शय्याथ जातकं स्तनकं वर्जयेत्प्राज्ञो मृतकं
हितं यैव च १३ पक्षद्वयं कर्म कंचेति थोरे तोदकं नरः यस्यापि वेदशक्तियुक्तमुपोष्यासाधुशक्तिः १४ पतितैः सह संभाषणं कुर्याद्वै कथंचन गोब्र

हमबालस्त्रीहंतास्वामिहागुरुतल्पगः १५ सुरापोमित्रदोहीचतथान्योद्युपपातकी एभिः सह नभोक्तव्यं आपत्सु महतीष्वपि १६ इहलो
केपरेचैवयदिह्येतिहिमात्मनः षण्मासव्रतधारीचतीर्थसेवीभवेन्नरः १७ अथवायदिवान्यत्रकुर्याद्देवबुद्धिमान्तरः एवं सर्वतुसंप्रणपश्चा
न्मुक्तो न संशयः १८ यत्किंचित्कल्पितं स्थाने तत्र देयं नरेण हि भूशाय्या हेमवस्त्राणि धनधान्यं गवादिकं १९ अथाश्वमहिषीध्वजमुपा
नद्धि जभोजनं दद्यात्सर्वं महाप्राज्ञोऽन्यथा न दृशी भवेत् २० गृहमागत्य कर्तव्यं सर्वमेतद्दिमानवैः ब्राह्मणभोजयेद्भक्त्या तथा वै ब्रह्म
चारिणः यतीनां यमसंपन्ना भोजयेच्च विशेषतः स्त्रियो बालांस्तथा वृद्धान् विकलान् शोकिनस्तथा भोजयेच्च यथाशक्त्वा अनेन फलभोगि
नः ॥ २३ ॥ **इति श्री वायुपुराणे केदारमाहात्म्ये नवमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ श्री देवुवाच ॥** उदके नैव पीतेन किंचिद्विहृतं देहजं भवेत् किं भोगं प
रमं लोके चित्तसंवित्रिकारणं १ कीदृशं तु भवेत्सर्वं मारया तु महसि ॥ २ ॥ **श्री महादेव उवाच ॥** पीतमात्रे जले देविरुद्धत्वे याति मानवः म
द्रावभाविताः सर्वे षडेते मम शासने २ रमंते वरनारीभिः स्वर्गभोगं समन्विताः गायंति गायकास्तेषां पुरतोऽक्षरसंगणाः ४ नृत्यंति लक्ष्म
नसो बाद्यं बाद्यंति किन्नराः महारागं प्रकुर्वन्ति रुद्रकन्या गणैः सह ५ अग्रतस्तस्य सिद्धस्य नित्यं देहगतस्य च सिद्धमात्मानमालोक्य हर्षनिर्भर
मानसः ६ गर्जन्ति सिंहवद्देवदत्तः कुण्डलभूषितः सर्वज्ञानसुसंपूर्णो द्वितीय इव शंकरः ७ ततः प्रशंसते तीर्थं देवमीशानमेव सः केदारं च म

रामः
७

हाक्षेत्रं तीर्थं च हंसमेव च ८ रेतोदकं ततः कुण्डं नदीनां संगमं पुनः तदयस्थूलतालिंगे सर्वदेवप्रपूजिते ९ ब्रह्मादिभिस्तथाभावमुनिभिस्तत्त्व
दर्शिभिः ॥ १० ॥ **श्री देवुवाच ॥** तदयस्थं दिव्यलिंगं केन दृष्टं हि मानुषे अदृष्टेषु शयो देव एतदारव्या तु महसि ॥ ११ ॥ **इति देव्यावचः कृत्वा शो
भनं सार्थं संयुतं प्रपुवाच महादेवः सर्वलोकहिताय वै ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा च ॥** शृणु धेमांकथां दिव्यां पुरा वृत्तां पुरातनीं यस्यां कृतायां दे
वेऽसि संशयो न भवेत्कचिद् १३ शुक्ला हरति पापानि पापिनामपि यासदा स्मृतायाः शृणु वृत्तां सद्यः कुलं तारयते नृणां १४ अहलदेशे वि
ख्यातं प्रासादानेकसंकुलं काननेर्गहनैः सर्वैः सर्वतः परिमंडितं १५ वाटिकाभिर्मनोज्ञाभिः पुष्पिताभिः समंततः अलंकृतं देवि देशे वि
ख्यातं चैव विस्तृतं १६ तस्मिन्पुनरे महापुरे यत्र ब्राह्मणश्चात्रिगोत्रजः आस्ततद्वासिनां पूज्यो धर्मनिष्ठो जितेन्द्रियः १७ तेनैवोद्वाहिता क
न्यासा कल्याणमवासिने ब्राह्मणे ब्रह्मभूतस्य गगनोत्रस्य गोभने १८ तस्यां स जनयामास कन्यां कन्यावरीशुभां यदा सा वरयोग्या च पि
त्रादत्ता द्विजातये १९ वेदे वेदो गनिष्ठो यकाशीपुरनिवासिने उद्वाहितायां तस्यां च मृतो भर्ता वरानने २० पुनः पितृगृहं जाता सा वै भर्ता
विना कृता गृहे मृतो पिता तस्या देवयोगाद्वरानने २१ मृते पितरि सावाला दुःखैर्विदुर्भिराकृता वैराग्यं परमं याता बुद्धिमास्थाय सा त्वि

के० भा०

१८

की २२ केदारगमनं च केदुलभं चारुतात्मभिः गत्वा सा प्रवरेतीर्थं कृत्वा पिंडोदकक्रियां २३ पीत्वा ज्ञानोदकं वापि समायाता गृहं प्रति
भोज्यार्थं ब्राह्मणानां तु याचिता भ्रातरस्तथा २४ धनं ते याच्यमानास्तु कुपिता भगिनी प्रति वचनैस्तर्जिता दुष्टैरवाच्ये दुष्टकर्मभिः २५
एकैकेदारं कचत्वं हि केदारं गम्यते त्वया को वै प्रत्येतिते वाक्यैः पुरुषश्चेतनात्मकः २६ त्वं ब्रवीषि मया पीतं केदारोदकमुत्तमं हृदये म
मतया नात्संभृतं लिंगमुत्तमं २७ मिथ्या वदसि सर्वं त्वं किंचित्सम्यगुच्यते यादृशं तोदृशं तत्र तारुण्याच्च कृतं त्वया २८ इति तद्वच
नैः सा धीदुःखिता शोककर्षिता सुप्ता कृत्वा च केदारं हृदये सा शुचिस्मिता २९ चिंतयामास मायुक्ता किं मया दुःकृतं कृतं उदकं य
न्मया पीतं किंतु देवस्य निःफलं ३० केदारगमनं चैव निफलं किंतु दयमे यन्मां वदंति पापि ह्यं भ्रातरो दुष्टचेतसा ३१ विप्रियं दुष्टचिंतं
च यन्न सत्यं केनचित् किं करोमि कगच्छामि शरणं न विधीयते ३२ एवं सा चिंतया विष्टा निद्रया तरिता तदा निद्रा विष्टा पश्यति स्म
तूपसा परमेश्वरं ३३ पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं च जगामुकुटशोभितं वृषस्कंधं समाहृतं उमादेहा र्द्धं संयुतं ३४ शशंकशेखरं शुभ्रं दशबाहु
भिरावृतं दृष्ट्वा च तादृशं त्वं ब्राह्मणी प्रणता भवत् ३५ रुदते पादलगास्मि देवदेव महेश्वर किं मया पातकं कर्म कृतं च सर्वजन्मनि ३६

यमः

१८

येन भ्रातरः सर्ववचनैर्दुःखयंति मां कजले कचसा त्वे हि बुवंत्येव च मां प्रति ३७ निःफलं किं जलं देव केदारगमनं च मे ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा दे
वदेवो महेश्वरः ३८ समाश्वास्या ब्रवीदेनां मधुराक्षरया गिरा ॥ **ईश्वर उवाच** ॥ मा शोच त्वं महाभागे सफलं तव जीवितं सफलं जन्म ते भदे केदा
रगमने न तु ३९ उदकं च त्वया पीतं सर्वं हि सफलं तव हृदये शांभवे लिंगं तिष्ठते तव मामिनि ४० शुद्धस्फटिकसंकाशं सूक्ष्ममव्यक्तल
क्षणं कुंदस्पकलिका तुल्यं तत्परं ब्रह्म संज्ञितं ४१ इत्थं स्वयमवाप्या सौ ब्राह्मणी शोसितवता संजातप्रत्यया तूर्णं प्रभाते विमलेशुभा
४२ आहूय ब्राह्मणां सर्वानन्यौ सत्पुरवासिनः स्वजनान् भृत्यवर्गं च ग्राह्यं च दंवचस्तदा ४३ भ्रातरो मम भो विप्रा वदंत्येवं सुदुष्करं वा
स्तिते हृदये लिंगं मिथ्या संभाषते भृशं ४४ युष्माकमग्रतो ह्यप्यपीत्वा गोदुग्धमुत्तमं उद्धीर्य दर्शयिष्यामि लिंगं शुभ्रं च शांभवं ४५ इत्तुक्त्वा
सापि वहुगुणं लोकानां पश्यतां ततः अंगुलीर्गलके व्यस्य चर्द्धि कृत्वा तु तत्क्षणम् ४६ दर्शयामास तं लिंगं मल्लिकाकलिकोपमं ततस्ते
ब्राह्मणैः सर्वैः लोकास्तपुरवासिनः ४७ संतस्तव्यया स्कंदा दृष्ट्वा लिंगं तु शांभवं कष्टं कष्टमिति प्रादुर्लिंगं भेदभया क्लिप्तं ४८ एभिः
पापैर्दुराचारैर्लिंगं भेदे कृतामतिः असभाष्या ह्यहं स्पृश्या भगिनी चर्द्धिकारकाः ४९ पुनस्ते ब्राह्मणा प्रादुर्दुग्धेन सह मामिनि पिवन्ति

के०मा०

१८

महापुण्यमोक्षदं सर्वदेहिनां ५० ततो ब्राह्मणवचनात्सापि बहुधमिश्रितं तेनैव पीतमात्रेण दिव्यदेहं गतावसा ५१ विमानवरमाहूता गतावै
ब्राम्हणं पदम् अथ ते भ्रातरः सर्वलिंगभेदभयात्तदा ५२ कृतोजलिप्रदाः सर्वब्राह्मणानि दमन्तु वनं अज्ञानाद्यत्कृतपापं पूर्वजन्मवशाद्भिजाः
५३ पापादस्मादुरारब्धयेन केनापि कर्मणा प्रायश्चित्तेन स्थातीर्थदानैर्वा बहुदक्षिणैः ५४ शरणं गतावयं वोद्य शरणया पूयमेव हि पापिष्ठा हि
दुराचाराः पालनीया भवद्विधेः ५५ प्रायश्चित्तेनैव यावत्कैः पुराणस्मृतिदर्शनैः निःपापास्तौ श्रुते कृत्वा गतावैस्वाश्रमे प्रति ५६ एवं ते कथितं
देविलोकप्रत्ययकारकं लिंगस्य संभवं भेदे रुद्रशक्तिप्रदायकं ५७ केदारपुत्रकं भेदे तद्भवं लिंगमुत्तमं दूषयन्ति नरा ये वै ते यांति नरकं प्रव
स्य ५८ ये हूषयन्ति पापिष्ठाः केदारं भिन्नवृत्तयः ते रहं हूषितो भेदे त्वया सार्द्धं न संशयः ५९ तस्मात्केदारपुत्रो वै पूज्यो वंद्यश्च सर्वदा भोज
यन्ति नरा ये वै देविकेदारपुत्रकं ६० तेनाहं पूजितो देवि परिवारयुतः सदा केदारपुत्रकं ह्यन्तं दनं तत्फलं स्मृतं ६१ देवताः पितरो यक्षार
क्षो गंधर्वकिन्नराः तथैवास्मरन्तो नागा वसवोऽप्यश्विनावपि ॥ ६२ ॥ एते त्वयं तिष्ठन्ते स्मिन् प्रिये केदारपुत्रके ॥ इत्येतद्वा समाख्यातं केदारस्य
तु यत्फलं ॥ ६३ ॥ वायुस्तवा ॥ कथितं देवदेवेन पार्वत्या हि तत्काम्यया पृच्छधमपरं तावन्मानसे वर्तते हि यत्र ६४ वायोस्तद्वाक्यमाकर्ण्य आ

रामः

१८

के०मा०

२०

ह्यणा हर्षनिर्भराः ऊचुः प्रांजलयः सर्वतं वायुं जगदायुषं ॥ ६५ ॥ अथ वायुः ॥ कृतकृत्या वयं सर्वशुल्बो केदारतीर्थिकं श्रान्तव्यं चाप
रं नास्ति प्राप्तव्यं जन्मनः फलं ६६ ॥ इति वायुपुराणे केदारमाहात्म्ये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीदेवुवाच ॥ किं भवेदेकरात्रं तु किं
भवेद्विप्रतुर्थके षडुक्ते सावधानस्तु कथयस्व मम प्रभो १ श्रीमहादेव उवाच यत्फलं एकरात्रेषु कराचिदधिकं भवेत् सर्वय
ज्ञेषु यत्पुण्यं तपश्चां द्राघणादिकं २ तत्फलं कोटिगुणितं हि रात्रेण तु तद्भवेत् त्रिरात्रेषु च यत्पुण्यं वक्ष्ये हंतस्मा सतः ३ यो दद्यात्
थिवीं सर्वा ब्राह्मणाय त्वलं कृतां त्रिरात्रात्फलमाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ४ स्वर्णं पूरयित्वा तु वक्रवाताय पूरयेत् रविग्रहे तु मणे
तु यत्फलं परिकीर्तितं तत्फलं तु वरारोहे च त्रिरात्रात्फलं संशयः ५ ॥ इति श्रीवायुपुराणे केदारमाहात्म्ये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
समाप्तश्चायं ग्रंथः बह्विष्यदसु १८६३ युक्ते वत्सरे वैक्रमार्कके लिखितं पुस्तकं श्रीत्याकामरूपेण श्रीपुरे १ शुभमस्तु श्रीरस्तु
श्रीमत्पुत्रीति नारायण इति प्रथितो शाहवंशवतं सोष्टी दिग्गपिकेशोत्पवरम् कुटैर्वीज्यमानां धिपद्मः नत्पोतस्यात्तयायः कुवरकुलमणिः कस्त
देवोजयादिनैपाले सन्तपविजितविदधेकांत्सु दिश्वरं पुम् १ आसीत् स्यात्तमजोसौ सकलगुणपरो जैत्रसेनापतिर्वैनाम्ना चन्द्रादिवीरगठजनमुद्रया
सवास्त्रिपुरेश्वर तेनेदं जलितं सुतादिरतिदं लेखीयितं पुस्तकं सद्धिभेदद्वन्द्वमीष्टफलदं स्तुतं हि सैनापते श्रीचन्द्रवीरसेनापतिनापरोपकाराय

रामः

२०

आशा सरकाथि
1.598
ASHA ARCHIVES